

[Hans Hansen.]

Korrespondance, som er gengivet i Bogen, en Korrespondance med Toldappelludvalget, Tolddepartementet, Finansministeriet og Toldraadet.

Det ses deraf, at man har forhøjet Tolden for en ganske almindelig Uldtrøje, saa at den nu udgør 62,8 pCt. af Værdien. Jeg husker, at for mange Aar siden demonstrerede daværende Medlem af dette Ting, Sabroe, fra Tingets Talerstol visse Beklædningsstykker, idet han beviste, at der paa vore Opdragelsesanstalter foregik Mishandling af fattige Børn. Jeg vil gerne have Lov til her at demonstrere overfor Rigsdagens Medlemmer en Arbejderuldtrøje, som netop bliver beskattet med 62,8 pCt. af Værdien. Ligesom det socialdemokratiske Medlem Hr. Sabroe i sin Tid demonstrerede den Uret, der blev begaaet overfor Børnene, kan jeg demonstrere, at den socialdemokratiske Regering trækker Uldtrøjen af de fattige her i Landet. Det er altsaa nu som den Gang, ja, meget værre, idet man tager fra de fattige og giver til de rige ved Toldbeskyttelse.

Jeg siger i og for sig ikke noget til det konservative Folkeparti. De har det i Virkeligheden paa samme Maade som i Billedet med den lille Sangfugl, der mader det graadige Uhyre. De har bare at lukke Munden op, saa kommer Regeringen og mader dem med al den Told, de vil have. Men det er et stort Spørgsmaal, om Arbejderne her i Landet fremdeles vil finde sig i denne Behandling. Det socialdemokratiske Parti og det radikale Parti er jo bygget op paa Kravet om Frihandel, men ved det foreliggende Lovforslag har de bevist, at de er mere protektionistiske, end Højres Regering nogen Sinde har været; thi hvis den havde prøvet paa at forelægge et Lovforslag med tilnærmelsesvis det Indhold, som Loven af 21. Juni 1932 og det foreliggende Lovforslag har, vilde der have staaet et Ramaskrig i hele den Presse, der nu med fuld Musik forsvarede det mægtige Overgreb, som det foreliggende Lovforslag er overfor de fattige.

Vi vil fra vor Side med alle til Raadighed staaende Midler bekæmpe ethvert Forsøg paa at snigløbe den almindelige Befolknings Interesser ved en Politik som den her foreslaaede. Vi vil derfor stemme imod Lovforslaget ved dets Behandling her i Tinget.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil gerne straks sige, at der er adskillige Talere, som har taget noget for højtideligt paa det Lovforslag, der er forelagt her. Man har i hvert Fald fra to Taleres Side dels med

og dels uden Uldtrøje søgt at forklare, at dette Lovforslag var af højprotektionistisk Art, og at det var ødelæggende for Erhvervslevet baade her og i det øvrige Europa og maaske i hele Verden og var stridende mod alle virkelige Samfundsinteresser.

Det er jo at skyde Spurve med Kanoner. Det, der her er Tale om, er meget mindre Ting end dem, der hører til den Slags højtidelige, lange Taler og svulmende Udbrud om Skadelighed eller Ikke-Skadelighed. Her er kun Tale om dette, at der skal fremskaffes nogle Indtægter til Staten, og at en Del af dem skal fremskaffes som indirekte Afgifter. Dette har jeg taget som en Selvfølgelighed. Hvis jeg var sikker paa, jeg her i Rigsdagen kunde faa vedtaget Dækning af de manglende Indtægter til Finansloven alene ved direkte Afgifter, vilde jeg have stillet Forslag derom; men man har fra Venstres Side udtrykkelig fremhævet, at man netop ønsker, at en væsentlig Del, betydeligt mere end jeg har stillet Forslag om, skal dækkes ved indirekte Afgifter.

Det, der ligger bagved dette Lovforslags Fremsættelse, er altsaa et Forsøg paa at skaffe nogle af de Indtægter, vi skal have ind, ved indirekte Afgifter, og de Beløb, der er Tale om at fremskaffe — for indeværende Aar 5 Mill. Kr., for et helt Aar 10 Mill. Kr. — ved de foreslaaede Forhøjelser af Satserne, er jo ikke af saa revolutionerende Art, at man kan bruge de Udtryk om dem, som er brugt fra Venstres Side og af den Taler, som sidst havde Ordet som Ordfører for Retsforbundet.

Jeg tror, man skal blive ved Jorden og se paa Kendsgerningerne, som de er, og Kendsgerningerne er, at man bruger Toldloven til at fremskaffe nogle Indtægter. Der kan ikke være nogen som helst Tvivl om for dem, der ser paa dette Lovforslag, at de foreslaaede Forhøjelser i væsentlig Grad er af fiskal Art. At der saa ved Siden af disse Virkninger af fiskal Art ogsaa kan komme nogle Virkninger af beskyttelsesmæssig Art, af det, man kalder erhvervspolitisk Art, saaledes som det har været nævnt adskillige Gange tidligere, er noget, som jeg ikke skal gøre noget Forsøg paa at skjule, Hovedvægten ligger paa det finansielle, men jeg tror heller ikke, at der i Øjeblikket er nogen Grund til at beklage, at de andre Virkninger, som fremkommer, kommer paa et Tidspunkt, hvor vi af valutamæssige Grunde har særlig Anledning til at finde Midler til at paavirke Forholdet mellem Indførsel og Udførsel i vort Land.

Jeg er for mit Vedkommende ikke i Stand til at svinge mig op til de Højder